

Preto musíme dávať tým väčší pozor na to, čo sme počuli, aby nás nestrhol prúd mimo. (Hebr 2, 1)

(Peter Calko) Všetci vieme, že slovo má svoju moc. Povedz niekomu „milujem ťa“ a niekomu „nenávidím ťa“. Nstanú rozdielne reakcie. Je aj slovo, ktoré má moc spasiť ťa, dať ti večný život. Ježiš Kristus je tým Slovom od Otca, slovom lásky a odpustenia z hriechov. Je tu však nevedomosť, zabúdanie a lenivosť (lahostajnosť), píše sv. Marek, askéta. Aj tieto tri hnutia nepriateľa ti chcú zabrániť vojsť do večného života. Zabrániť poznať toto slovo spásy alebo naň zabudnúť, či ostať nevšímavým. Ved' načo mi to bude? Prípadne upriamiť našu pozornosť inde.

Zrazu sme v praktizovaní svojho kresťanského života mimo toho, čo hovorí Ježiš. Všetko je dôležitejšie než on. Je to krásne vystihnuté v situácii, keď spolubratia sv. Šarbela vysvetľujú, ako chránili predstaveného, kláštor, ako sa bili s vojakmi, ako chceli vyslobodiť svojich spolubratov a sv. Šarbel im povedal: „Nemôžeme bojovať so zlým jeho vlastnými zbraňami. Inak sa staneme takými, aký je on. Bratia, máme iba naše modlitby. Musíme sa modliť. Veľa modliť.“

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)